

Daudz laimes no nelaiimes kausa sev lej,
Cik ceļu, to nezināms Liktenis lemj,
Kaut reizi, ja mēro sev nolikto,
Ej droši, satiksi nolemto.
Kāpēc tu gaidi un klusē, un slāpsti?
Stāsts sākas tur, kur to neizstāsti...

Eņģeļi sastāv no garīgas substances, ko veido dažādas enerģijas, ieskaitot Mīlestību. Tāpēc tie var pārvietoties Laikā un Telpā, kļūstot redzami un neredzami. Eņģeļu uzdevums ir būt visur un nekur. Dalīties mīlestībā. Sargāt. Iedvesmot. Zināt. Būt.

24.01.2011.

Miljoniem gadu notiek viens un tas pats: Eņģeļi sazinās ar cilvēkiem. Miljoniem gadu Dievs dara vienu un to pašu: mēģina palīdzēt cilvēkiem. Ir dvēseles, kas atsaucas un kas neatsaucas. Apsveicam tevi kā dzirdīgu dvēseli. Zini, kad tev uz Zemes ir fiziski grūti, tu eņģeļu sfērās pārvietojies divreiz ātrāk. Dievišķā enerģija tevī ieklūst divreiz straujāk un intensīvāk. Tu garīgi audz kā sekvoja. Kā baobabs. Kamēr tu guli, tevī attīstās sēklas, nomodā tās briest un dvēsele aug. Gars drīz lidos bez tavas gribas. Un bailēm vairs nav vietas tevī. Tās ir pārāk zemas. Tu jau esi pacēlies augstāk, kur baiļu nav. Tur ir tikai Gaisma un Mīlestība. **Izplati to kā smaržu!** Tev sekos, un labais vairošies ģeometriskā progresijā. Tu esi atvērts vēdekļis.

29.01.2011.

– **Kaspijas** jūrā ir nogrimis kuģis. Kuģa žurnālā ir stāsts par matrozi, kurš sarunājās ar eņģeļiem. Viņš burāja vētrās, un nekas ar viņu nenotika, līdz viņš pārstāja ticēt. Viņu ievainoja nolūzis mast, un viņš pārstāja ticēt. Viņš sadusmojās. Tā vietā, lai lūgtu.

– Un?

– Un kuģis nogrima. Bet ne jau par to ir stāsts.

– Bet par ko?

– Par ticību. Jo matrozis jau nenoslīka. Masta sitiens viņu nogāza uz klāja, viņu ieskaļoja jūrā, un viņš izglābās. Bet kuģis nogrima. Un tikai tad viņš saprata, ka eņģeļi ir viņu atkal izglābuši. Jūrā bija muca. Dievs IR.

– Es par to ne mirkli nešaubos...

– Tad stāsti citiem. Tev labi sanāk.
